

Değil mi ki unuttun; unutulacaksın!

Hatice Hanım: “13. Söz’ün İkinci Makamında Bediüzzaman kabre üç tarz ile girildiğini ifade ettikten sonra, ‘Bu iki şık bedihîdir, delil istemiyor, göz ile görünür’ diyor. Bu meseleyi açıklar mısınız?”

KABİR VAR; İNKÂR EDİLEMEZ!

Bediüzzaman, “Âhiretimizi ne suretle kurtaracağız?” diyen gençlere diyor ki: “Kabir var; hiç kimse inkâr edemez. Herkes, ister istemez oraya girecek. Ve oraya girmek için de, üç tarzda, üç yoldan başka yol yok.”

Bediüzzaman, bu üç farklı yolu şöyle açıklıyor:

1- Ehl-i İmanın yolu: Ehl-imana göre kabir bu dünyadan daha güzel bir âlemin kapısıdır.

2- Âhireti tasdik eden, fakat gûnahta aşırı gidenlerin yolu:

Gûnahta aşırı gidenlere göre kabir bir haps-i ebedî ve bütün dostlarından bir tecrid içinde bir haps-i münferid, yalnız başına bir hapis kapısıdır.

Öyle gördüğü için ve inancını yaşamadığı için, öyle muamele görecektir.

3-Âhirete inanmayanların yolu:

Âhirete inanmayanlara göre kabir bir idam-ı ebedî kapısı, yani hem kendisini, hem bütün sevdiklerini idam edecek bir darağacıdır.

Öyle bildiği için, cezası olarak aynıni görecektir.¹

SON İKİ ŞIK GAYET AÇIKTIR

Bediüzzaman, son iki şık için diyor ki: “Bu iki şık bedihîdir, delil istemiyor, göz ile görünür.”

Bu üç şıktan açık olanı, yani göz ile görüneni son ikisidir.

Yani ölüm zahir nazarda, yani dış görünüşe göre, ya haps-i ebedîdir, ya da idam-i ebedîdir. Ölümü ve kabri bu iki dış görünüşün vahşetinden kurtarmak imanla mümkündür.

İman taklidî ise bu asırda insan kendini kurtaramıyor. Yani iki dış görünüşe teslim olabiliyor.

İmanın tahkikî olması ise bir gayret, bir çaba istiyor; delille ve burhanla oluyor.

Risale-i Nur bu burhanı bu asrın eline veriyor.

İmanla kabre girmek için bu burhana ulaşmak önemlidir.

'CEZA AMEL CİNSİNDEN GELİR'

Günahta aşırı gidenler ahirete inanıyorlar; fakat inandıklarını yaşamıyorlar. Ahireti düşünmeden günahlara ve sefahete dalmışlar. Bu nedenle de kabri yalnız başına bir hapis kapısı görmeye başlamışlar. Bunlar gördükleri gibi kabirde cezaya uğrayacaklar, yani ceza olarak kabirde yalnız başına kalacaklar.

Âhirete inanmayanlara gelince, bunlar kabri sırf yokluk kapısı görüyorlar.

Bunlara göre kabirde hayat yok; ahiret diye de bir şey yok!

Artık sırf yokluk söz konusu. Zaten önceden de sırf yokluk vardı.

Böyle inanan birisine ceza olarak kabirde sırf yokluk cezası gelmesi, 'Ceza amel cinsinden gelir' kuralına uygundur. Öyle ki, mademki sen ahirete inanmadın, kabri sırf yokluk gördün, öyleyse ölünce sırf yokmuşsun gibi olacaksın!

UNUTTUN; UNUTULACAKSIN!

Aslında sırf yokluk esasen yoktur. Fakat 'sırf yokluk cezası' bir kabir azabıdır.

Yoksa bu azabı çekenler de diriliş gününde dirilecek ve mahşer mahkemesinde bunların hesabı sorulacak. Bu ayrı mesele!

Fakat kişi mutlak yokluğa inandıysa, mutlak yokluk cezasını kabirde görmeyi hak etmiştir. Başka bir ifadeyle, "sen unuttuğun için, unutulmaya mahkûm oldun!"

Keza Kur'ân buyuruyor ki:

* "Onlara şöyle denir: 'Bugün sizi unutacağız! Nasıl ki siz bu gününüze kavuşacağınızı unutmuştunuz. Sizin yurdunuz ateştir ve sizin yardımcılarınız da

yoktur.'2

* "Onlar bu günlerine kavuşacaklarını nasıl unuttular ve ayetlerimizi nasıl inkâr edip durdularsa, biz de onları bugün öyle unutturuz."3

Bu ayetlerde geçen "unutulma" cezası mahşer ötesi için cehennemde bırakılma ve rahmetten istifade noksanlığı olarak tecelli eder; mahşer öncesi kabir hayatında ise "idam-ı ebedi" olarak, yani sırf yokluk olarak tecelli eder.

Yoksa bu kavram, bu inançsızların dirilmeyecekleri manasına gelmez.

Dipnotlar:

1- Sözler, s. 131

2- Casiye Suresi: 34

3- Araf Suresi: 51

04.03.2014